

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Elséu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran. Ferran Torrent. Vicent Partal.
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.
Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alicant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar. Vicent Gamir. Pau
Barceló. Francesc Cutillas.
Disseny i maquetació:
Casanova.
Logotip: Josep Hortolà.
Foto portada: Jordi Vicent.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició: Foco-Berthe.
Cambrils, 8. València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Driol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llompart, Gabriel
Janer Manifa, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacrau, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, Biel Mesquida.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

En estat d'elecció

Ja no falta molt. Passaran unes setmanes i ja farà nou anys que Franco va morir al llit. Són prou temps perquè la política de Madrid, sempre macrocefàlica i herbòlica, s'hagués encalmat. Però no és així. Si llegiu la premsa madrilenya, veureu que l'estat d'elecció hi és permanent.

¡Ah, Suárez!, ¡ah, Alzaga!, ¡ah, Herrero de Miñón!, ¡ah, l'últim sopar d'aquell i de l'altre! Tot és magnífic, tot anuncia enllaços duradors o traïcions pròximes.

Després de tants anys sense eleccions, molts polítics actuen com si cada dia fos l'últim d'una campanya permanent. Exactament, la vespra de la jornada de reflexió.

Segons els càlculs, el PSOE té asse-

gurada la reelecció, malgrat un cert percentatge de càstig per votants anteriors. Alianza popular, per si de cas, ens prepara un programa decebedor. Miquel Roca no sembla trobar, encara, seient on deixar-se caure. El duc Suárez és una esfínx desafortunada. Gerardo Iglesias, ¡pobre!

Mentrestant, el govern governa. L'oposició «popular» fa el que pot per a adoptar un aire de versemblança. El PCE busca ex-militants prestigiosos que vulguen fer-li costat, ni que siga com a companys de viatge. Miquel Roca busca i troba militants tan curiosos com Enric Monsonís. I tot està pendent d'aquests senyors. O això sembla.

¿Què fa el poder civil?

Al febrer del 1982, el conseller de Cultura, Cebrià Ciscar, va haver de posar-se en comunicació amb el Vaticà per tal d'evitar l'aprovació d'uns textos litúrgics escrits segons la normativa de l'Acadèmia de Cultura Valenciana. A fi de fer més efectiva la seua gestió de defensa de l'idioma, en aquest punt, el conseller hagué també de sol·licitar la intervenció del Ministeri d'Afers Exteriors.

Ara, amb motiu de l'aprovació per la Conferència Episcopal Espanyola d'uns evangelis que segueixen la mateixa normativa, caldria que les autoritats autonòmiques tornassen a actuar.

D'una banda, perquè l'article 7è. de l'Estatut d'Autonomia assenyala atorgar «protecció i respecte especials a la recuperació del valencià».

Segons tots els lingüistes autoritzats (llegiu si no el parlament de Germà Colon a la Universitat de València, divendres passat), el secessionisme gramatical és un atac claríssim contra la supervivència de l'idioma.

De l'altra, per simple coherència política. Tot aquest afer és el resultat del compromís entre un grup polític, Unió Valenciana, i uns quants capellans integristes. El secretari general d'UV, Manuel Campillos, ho ha escrit ben clarament a *Las Provincias*: «Se va a dar el paso con esta aprobación que en los colegios en donde temerosamente se están acatando las normas de la Conselleria de Cultura, se dirá ante el altar una cosa y en la docencia otra distinta. Así de importante, sencillo y maravilloso...»

En efecte, tan important com això. La resposta, institucional i política, ha de ser igualment clara.

Francesc Pérez i Moragon